

Г. В. Конькова

Зажитько Сергій Іванович

ЗАЖИТЬКО Сергій Іванович (06. 12. 1962, Чернігів) - композитор. Чоловік Л. Юріної. Член НСКУ (1992). 1-а премія Всеукр. конкурсу молодих композиторів (Київ, 1979). Закін. Київську консерваторію (1990; кл. Є. Станковича). Відтоді працював ред. видавництва «Музична Україна» (Київ); 1994–2003 – консультант, від 2003 – відп. секр. Київ. організації НСКУ. У творчості широко використовує принципи театралізації музики (муз. театру). Твори остан. років характеризуються значним спрощенням муз. мови, подекуди до гранично лапідар. інтонац.-ритміч. структур, елементів кітч, архаїки; пародій. обіграванням стильових ознак фольклору різних народів.

Основні твори

для валторни з симф. оркестром - Концерт (1990); для сопрано та камер. ансамблю - «Фольк-диптих» (1990); для фортепіано - «Ще!» (1997), «Ось так!!!» (1998); для 2-х віолончелей - «Епітафія маркізу де Саду» (1997); для читця та 3-х виконавців - «Нестор Батюк» (2001); для різних складів інструментів - цикл «Пісні народів...» (1998–2003); для струн. оркестру - «Поховальні танці» (2003); для сопрано, струн. інструментів та литавр - «Музика для Ангеліни Кубелик» (2007).

Бібліографічний опис:

Зажитько Сергій Іванович / Г. В. Конькова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-15349>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).